

N:o 5.

*Af herrar **Tham, Wilhelm, och Stridsberg**, angående skrifvelse till Konungen i fråga om utarbetande af förslag till lag om skydd för industriella mönster och modeller.*

Under det att nya uppfinningar af industriella alster och tillverkningsätt redan från detta århundrades början här i landet varit skyddade mot olofliga efterbildningar, och patentväsendets utveckling af lagstiftarne sedermera omfattats med ständigt stigande intresse, äro uppfinnarne på det konstindustriella området fortfarande fullständigt rättslösa, så att en hvar saklöst kan efterbilda deras mönster och modeller samt utan möda eller risk skörda frukterna af deras uppfinningsförmåga och arbete.

Detta förhållande är i hög grad ogynnsamt för den inhemska konstindustriens utveckling. Då mönsterritaren och modellören icke såsom uppfinnaren på det rent industriella området genom några åtgärder kan tillförsäkra sig ensam dispositionsrätt öfver frukterna af sitt arbete, saknar han äfven den sporre, som ensam kan drifva honom att eftersträfva och vinna större fulländning i sitt yrke. Industriidkaren kan icke betala hans arbete hvad detta borde vara värdt, enär industriidkaren sjelf icke på något sätt kan hindra sina konkurrenter att gratis tillegna sig och eftergöra de mönster och modeller han köpt. Det är därför under nuvarande förhållanden föga tacksamt att söka i den svenska industrien införa nya och originella mönster

och modeller, och det stora flertalet af våra industriidkare inskränker sig därför också till att arbeta efter utländska förebilder.

Helt annorlunda skulle utan tvifvel saken gestalta sig, om den som förfärdigat ett nytt mönster eller en ny modell under en viss tid egde att ensam använda densamma. Det premium, som denna uteslutande förfoganderätt tillförsäkrade uppfinnaren och hans rättsinnehafvare, skulle sporra såväl mönsterritarne som industriidkarne till sjelfständigt arbete på detta område och derigenom mäktigt verka till den inhemska konstindustiens höjande.

Detta har man också för länge sedan insett i utlandet. I England, Frankrike, Tyskland, Nordamerika med flera länder finnas sedan långt tillbaka lagar, som tillförsäkra uppfinnarne af konstindustriella mönster och modeller möjlighet att under viss tid vinna uteslutande rätt till dessas begagnande genom att mot erläggande af vissa afgifter låta registrera dem hos vederbörande myndigheter, och om gagnet af denna anordning finnes inom dessa länder icke mer än en mening.

Det är så mycket märkligare, att man icke ännu hos oss kunnat förmå sig att följa denna af erfarenheten utstakade väg, som saken äfven här i landet varit på tal. Redan år 1878 föreslog en af regeringen tillsatt komité införandet af lagstadgad skydd för mönster och modeller; och vid den första af 1887 års riksdagar framlades en kongl. proposition i ämnet, uti hvilken regeringen till fullo erkände vigten och angelägenheten af denna fråga. Denna proposition blef emellertid icke slutbehandlad, innan riksdagen upplöstes, och vid majriksdagen förnyades den icke.

Sedermera har oss veterligen icke någon åtgärd vidtagits för att åter gifva denna angelägenhet en plats på dagordningen.

Öfvertygade, att det här gäller icke blott en enkel gärd af rättvisa utan ock en verklig lifsfråga för den svenska konstindustrien, hafva vi därför trots oss böra föreslå, att Riksdagen måtte genom sitt initiativ söka föra frågan framåt.

Det af regeringen år 1887 framlagda förslaget afsåg endast metallindustrien, hvars målsmän då särskildt petitionerade om införandet af skydd för mönster och modeller inom deras industri. Såsom af propositionen framgår, gafs åt förslaget en så inskränkt omfattning i syfte att på ett område, der stämningen uppenbarligen var gynsam för den ifrågasatta lagstiftningen, först pröfva dess gagn, innan densamma utsträcktes äfven till andra industrigrenar. Huruvida det kan vara lämpligt och behöfligt att äfven nu förfara med samma försigtighet, vilja vi tills vidare lemna oafgjordt. Oss synes det otvifvelaktigt, att det för alla industrier skulle vara i hög grad önskvärdt

att så snart som möjligt blifva delaktiga af detta skydd, som i utlandet länge visat sig vara af så stor nytta och der i så hög grad anlitas. I alla händelser torde endast regeringen vara i tillfälle att undersöka, huru härmed förhåller sig.

Till regeringen torde äfven böra öfverlemnas att uppgifva förslag till författning i ämnet, och torde detta så mycket lättare kunna ske, som en komité redan haft frågan under behandling, samt ett fullständigt förslag till författning redan en gång blifvit af regeringen utarbetadt.

Vi tillåta oss därför föreslå,

att Riksdagen må i skrifvelse till Kongl. Maj:t ananhålla, att Kongl. Maj:t ville låta utarbeta och för nästa Riksdag framlägga förslag till lag om skydd för industriella mönster och modeller.

Stockholm den 23 januari 1891.

Wilhelm Tham.

Ernst Stridsberg.